

je samostojnosti Finske 25 let neprestano
stregel po življenju.

Porazen odmev Rooseveltovega in Churchillovega sestanka v Casablanci

Anglosaška javnost je močno razočarana nad negativnim ptekom konference

Rim, 28. jan. s. Ves mednarodni tisk piše v svojih prvih komentarjih o negativnih rezultatih sestanka v Casablanci ter posebno opozarja na odsotnost Stalina ali njegovega zastopnika, kar kaže po splošnem mnenju ponovno, da rdeči car ne niti slišati o bodoče evropski ureditvi, kakor so si jo zamišljali v Londonu in Washingtonu, ter ne smatra za primerno in koristno odkriti svojih namer. Zlasti tisk v nevtralnih državah podčrta, da se je sestanek s političnega stališča popolnoma izjalovil, zaradi česar se je Churchill samemu zdelo potrebno izjaviti, da je samo njegovo osebno prijateljstvo z Rooseveltom omogočilo ureditev raznih vprašanj, ki bi sicer morala ostati nerešena. Omenjajo nadalje, da kriteriji prilagoditve kodifikemu položaju vplivajo na izbiro kraja za sestanke Churchill to pot ni mogel poloviti v Ameriki na report k svojem gospodaru. Najboljše vprašanje, ki ga je bilo treba skušati rešiti, je bilo pomirjenje vsaj navidezno zaradi kaotičnega položaja v Francoski severni Afriki. Glede spora za vodstvo severne Afrike, ki se je pokazal od prvega dne med Londonom in Washingtonom, je zlasti v tangleških krogih razširjeno mnenje, da se nikakor ni poravnal. Podčrta se celo, da je dal Roosevelt pozv marošemu sultanu, naj ga obišče v Beli hiši, potrdilo, da nameravajo združene države tudi v obojestransko prevladovali na tem ozemlju. Mednarodni tisk tudi smatra, da se Churchill pripravlja za novo potovanje v Moskvo, da bi skušal spraviti zlobnega Stalina iz njegovega trdovratnega osamljenja.

Berlin, 28. jan. s. O sestanku Roosevelta in Churchilla v Casablanci piše politično-diplomatska korespondenca naslednje: »Sama agencija Reuter je bila prisiljena zabeležiti veliko razočaranje londonskih političnih krogov zaradi skoraj negativnega uspeha razgovorov obeh državnikov. Res važna vprašanja se na konferenci niso pojavila, kakor sta upala in pričakovala ameriški in angleški narod. Tudi odsotnost Stalina, ki ni na sestanku poslal niti svojega zastopnika, je še bolj uokrenila v svetovni javnosti sicer že staro misel o popolnem nezanimanju, ki ga kažejo vladajoči sovjetski krogi za bolj ali manj programatične in teatralne izjave svojih »zaveznikov«. V pogledu teatralnosti pripoveduje korespondenca, da sta bila Churchill in De Gaulle postopoma pred fotografirano lečo, ko si stiskata roko kot dva stara prijatelja kakor, da komaj čakata, da bi se tudi objela in izmenjala cel niz prijetnih kretanj. Poučno je, da so se dali Francozi obnemati z Maročani porabi za to, da zadovolje željam svojih angleško-ameriških gospodarjev.

Nezaložljivost z uspehom sestanka je tem očitnejša, ako se podrobno prouče ocene angleškega tiska in ako se upoštevajo mnoga njegova vprašanja. Nemška agencija poroča o nekoliko kritikah britanskega tiska glede slabega uspeha sestanka in zaključuje: »Kljub vsemu pa je Roosevelt lahko govoril o državah trojnega pakta, o bodoči brezpogovorni kapitulaciji kakor, da je pooblaščen izjaviti to v soglasju z ostalimi načelniki zaveznikov. Pri tem je seveda pozabil, da nikake besede ameriškega predsednika ne bodo mogle vplivati na razvoj položaja, še manj pa zavreti zmago držav trojnega spoznanja.

Budimpešta, 27. jan. s. Sestanek v Casablanci, beleži madžarski tisk, ne nudi dokaza trdnosti in skupnosti med anglosaškimi silami in boljševiško ter zavezniško Rusijo. Stalin je hotel, piše poluradni »Pester Lloyd« s svojo odsotnostjo poudariti, da ne namerava upoštevati posebnih interesov anglosaških sil Stalin se počuti varnejšega v Kremli kakor na sestanku z anglosaškimi silami. Stalin skuša, kakor je videti po vsej njegovi politiki, izbiti prelomno podporo, ki mu ga nudi anglosaška plutokracija, ne da bi sam v čem popustil.

Lizbona, 28. jan. s. Iz New Yorka poročajo, da stalno odklanjanje udeležbe na sestanku Roosevelta in Churchilla zbuja obupne domneve v ameriških novinarskih in političnih krogih. Vs pripiše temu dejstvu velik pomen in niče ne verjame v razlog, ki je bil omenjen v uradnem poročilu o sestanku v Casablanci. Zatrjujejo, da Stalin ni hotel biti niti zatopen tor je smatral za nepotrebno, da bi poslal svojega opazovalca. Ugotovljajo, da uspehi sestanka ne opravčujejo pričakovanja. Nameravana medzavezniška konferenca se je sklenila na ponovni sestanku Roosevelta in Churchilla in se sporazumi omejujejo na nekaj kompromisov. Medzavezniški vojni svet se je razpuštel. Po mnenju nekaterih se je nameraval Churchill odpraviti po sestanku v Moskvo, pa je moral to opustiti, kajti predloga v Kremli niso ugodno sprejeli. Glede angleško-ameriških nasprotstev smatrajo, da so ostala nespremenjena, ker Roosevelt ni pristal na želje Churchilla glede severne Afrike, kjer bi med drugim rad odstranil Peyroutona in izmenjal Eisenhowera. Kar se tiče Kitajske, poročilo o razočaranju kitajskim krogom v Washingtonu, ker je Čang Kajšek dobil samo nedoločene obljube.

Lizbona, 27. jan. s. Po sestanku v Casablanci je Churchill izrazil svoje obžalovanje, ker Stalin in Čang Kajšek nista bila navzoča. Prav tako je svoje obžalovanje izrazil zaradi tega javno tudi Wendell Willkie. Tudi londonska lista »Daily Mail« in »News Chronicle« sta se pridružila temu mnenju.

Tokio, 27. jan. s. Lista »Asahie« in »Mainiki« objavljata prve kratke komentarje o konferenci v Casablanci in podčrtavata, da uradno poročilo, ki je bilo objavljeno po konferenci, vsebuje samo splošne predloge. Oba lista poudarjata nadalje, da se lahko, po poročilu sklepa z gotovostjo, da spor med Giraudom in De Gaulleom ni bil urejen, čeprav sta se udeležila pogajanj oboje anglosaška šefa s svojim pompozitnim spremstvom.

Stockholm, 27. jan. s. Vtis, ki vlada v mnogih londonskih krogih, je, da famzna konferenca v Casablanci ni dosegla smotra, ki sta ga Roosevelt in Churchill določila. Odsotnost Stalina, za katerega pra-

vi uradno poročilo, da ni mogel priti zaradi operacij na vzhodni fronti, znatno zmanjšuje važnost sestanka. »Daily Mirror« piše pod sliko, ki kaže Churchilla in Roosevelta, kako se klanjata drug drugemu, in ločeno v kotu Stalina, ki ju zbadljivo gleda: »Bržkone je imel Stalin preveliko zanimanje za operacije rdece armade, da bi se mogel udeležiti te konference.«

Noben pooblaščenec Kremlija se ni udeležil sestanka. Tudi svedčana obljuba v uradnem poročilu, da bodo slej ko prej zavezniški vsi ukrenili, da bi olajšali naloge Sovjetske zveze, ni mngim krogom odzvala skeptičnosti, da ne govorimo o sovjetskih krogih, ki so že vajeni takih splošnih obljub. Konferenca, poudarja »Daily Herald« skupno z ostalimi levitarskimi listi se je izjalovila: 1. ker ni bil dosežen sporazum glede vojnih ciljev zaveznikov in 2. ker se ni mogel ustanoviti tako pričakovani zavezniški vojni svet, čigar ustanovitve bi bila zaradi odsotnosti sovjetskega zastopnika nemogoča ter b; nemogoča, dokler ne bodo odstranjene neke rivalitete med Londonom, Washingtonom in Moskvo, 3. ker je popolnoma v nejasnem načrtu za pomirjenje Girauda in De Gaullea, ki sta bila posebej povabljeni na to posebno konferenco. Posebni dopisniki ameriških in angleških listov poročajo iz Casablance o tem dogodku obširne podrobnosti. Tako je na primer bilo gotovo vzpodbudno videti De Gaullea, kako stiska roko svojemu nasprotniku Giraudu pod očesovskimi pogledi predsednika Roosevelta. Dejstvo je, da je med razpravami De Gaulle odbil razne predloge kakor n. pr. predlog za ustanovitev triumvirata za severno Afriko, v katerem naj bi bil razen De Gaullea in Girauda še en Francoz monarhične tendence. Med debato je prišlo ponovno do viharja med obema sreditma nasprotnikoma. Ves angleški tisk brez izjeme priznava, da sporazum med Giraudom in De Gaulleom ni bil dosežen. Samo nekateri listi pišejo bežno o pripravljanih razgovorih. Uradno poročilo o konferenci ne omenja francoske zadeve. Ako se misli, poudarja »News Chronicle«, da je bila ta konferenca, ki bi bila prav tako lahko v Londonu ali v Washingtonu ali v katerem drugem kraju, sklicana v Casablanci, da bi se podčrta važnost in nujnost zdinjenja vseh svobodnih Francozov se prikaže njen polom v vseh luči.

»Times« se zd' skupno z ostalimi levitarskimi listi precej razočaran zaradi rezultatov in se vprašuje, kje so bodoči čezlazični načrti zaveznikov za l. 1943 in ali ti načrti resnično obstajajo. List omenja, da se vedno obstoja nevarnost podmornic Osi, ki lahko paralizira vsakršno pobudo. Kronika konference je polna dogodkov. Ni premetljivo, da so nad Rooseveltovim bivaščem vseh 10 dni letale ameriške letalce trdnjave, kajti od prvega dne so se hall presenečenja s strani letalstva Osi. Zavezniške vlade so bile v takem strahu, da bi vest o tej konferenci prišla v Evropo pred zaključkom, da so odredile cenzuro vseh brzojav listom d. 3. ponoči po zaključku konference. V Londonu so že večeraj popoldne govorili javno o Casablanci in o navzočnosti Churchilla in Roosevelta, dopisniki švedskih in drugih nevtralnih listov pa niso smeli poslati vesti o Casablanci v svoja glavna mesta do današnjega jutra. V razgovorih z večakr angleškega političnega sveta je dopisnik »Aftonbladet« opazil precejšnje razočaranje, ki ga je konferenca povzročila v angleškem javnem mnenju, kajti konferenca ni rešila mnogo velikih izredno nujnih vprašanj. »Aftonbladet« je tudi objavil, da se je pogajanj v Casablanci udeležil tudi med drugim toru Montbatton in zaradi tega misli angleški tisk, da obstoja namera organizirati napade »na evr. psko trdnjavo« po vzorcu Deppe. Število kandidatov za enotno poveljstvo nad silam v severni Afriki narasča od dne do dne. Imenom maršala Alexandra in Eisenhowera se je pridružilo ime Waveila.

Bern, 27. jan. s. Razen podrobnih poročil o dogodku, ki je dopisniku omogočilo poročati, da je Churchillja spremljal na potovanje v Casablancu njegov osebni zdravnik in da je bil Churchill odsoten iz Londona od 12. januarja, se najbolj zanimive ugotovitve glede konference v Casablanci lahko povzamemo takole:

1. Odsotnost Rusije in Kitajske, ki nista hoteli poslati niti pomožnega zastopnika. Čeprav sta bili povabljeni.

2. Francoska disidentska generala Giraud in De Gaulle sta bila stalno v presobli, kjer sta dobivala ukaze obeh diktatorjev, ki celo nista niti omenila v svojem uradnem poročilu oba generala, ko je bilo poročilo o konferenci izdano.

Londonski dopisnik lista »Neue Zürcher Zeitung« zlasti omenja začudenje v Londonu, kajti po tolikem hrupu, ki so ga uradna glasila anglosaškega tiska delala v preteklih dneh, ko so naznanjala, da bo sklenjena ustanovitev vrhovnega vojnega sveta, v katerem bi bili zastopani tudi Rusija in Kitajska, se zdaj omejujejo samo na splošne fraze.

Radio Ljubljana

PETEK 29. JANUARJA 1943-XXI

7:30: Lahka glasba 8:00: Napoved časa. poročila v italijanski 12:20: Pkščje. 12:30: Poročila v slovensčini. 12:45: Simfonična glasba. 13:00: Napoved časa: poročila v italijanski. 13:15: Poročilo Vrhovnega poveljstva Oboroženih sil v slovensčini. 13:17: Koncert radijskega orkestra, vodi dirigent D. M. Šjanec Glasba za godalni orkester. 13:45: Pisana glasba. 14:00: Poročila v italijanski. 14:15: Vojaske pesmi. 14:50: Komorna glasba. 15:00: Poročila v slovensčini. 17:00: Napoved časa: poročila v italijanski. 17:15: Pesni in naprev. 17:45: Pisana glasba. 19:00: »Govorimo italijansko« poučuje prof. dr. Stanko Leben. 19:30: Poročila v slovensčini. 19:45: Italijanska glasba v narečju. 20:00: Napoved časa, poročila v italijanski. 20:20: Komentar dnevnih dogodkov v slovensčini. 20:30: Simfonični koncert, vodi dirigent Erede V odmoru. Predavanje v slovensčini. 21:25: Zarimovosti v slovensčini. 22:05: Orkester pesmi, vodi dirigent Angelini. 22:45: Poročila v italijanski.

.....

Darujte za slepe!

Visoki komisar pri predstavi za GILL v gledališču

Tiskovni urad Zveze fašijev objavlja: Zvezno poveljništvo GILL-a je izpolnilo spored svoje mnogostranske delavnosti s tem, da prireja vsak teden v Opernem gledališču predstave za svoje mlade člane, ki jim prisostvujejo vedno v velikem številu in z živahnim zanimanjem.

Nedavno je bila predstava »Angel v avtomobilu«, ki so jo podali najbrž vsi igralci in zaslužili v resnici odobravanje prisotnega občinstva zaradi svoje dovršene igre.

Eksc. Visoki Komisar je s svojo navzočnostjo počastil predstavo ter s tem izpričal svoje znano zanimanje za delovanje GILL-a v korist mladini nove pokrajine.

Opzrilo

Tiskovni urad Visokega komisarijata javlja: Odrejeno je, da morajo l. februarja t. l. lastniki poslopij odstraniti vse manifeste, javne objave ali druge lepake, ki se nanašajo na zastarele dogodke ter so nalezljivi na nepremičninah in izpostavljeni v trgovinah, javnih prostorih v mestu ter v drugih središčih pokrajine.

Pričujoča odredba se ne tiče stenskega lista »Nova Ljubljana«, za stenske liste GILL-a pa velja z omejitvijo mesto Ljubljano. Kdor ne bo do določenega roka izvršil tega naročila, bodo odstranitev izvršili občinski organi na stroške gospodarjev dotičnih poslopij.

Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino in Poveljnik XI. armijskega zbora

objavlja na podlagi naredb z dne 24. aprila 1942-XX. naslednje:

Zjutraj 24. januarja t. l. so komunistični razbojniki, ki so ostali neznan, podlo umorili 31letnega Antona Martinjaka.

Ob uporabi naredb z dne 24. aprila t. l. je bila odredena ustrelitev šestih oseb, zanesljivo krivih terorističnega in komunističnega delovanja.

Kakor smo že objavili, so 24. t. m. zjutraj komunistični tolovaji, ki so ostali neznan, umorili Antona Martinjaka, starega 31let, ker je bil po svojem prepričanju nasprotnik komunizma.

Z umorom Antona Martinjaka, ki zapušta mlado vdovo in deklico, ki ji je komaj pet tednov, so se ljubljanski komunisti omdaževali z novim strašnim in neopravičljivim zločinom, kajti zopet je padla nedolžna žrtev, in sicer skoraj na pragu cerkve, kamor je pokojnik odšel k maši.

Mnogi Slovenci so upali, da bodo komunisti končno vendarle spoznali neumnost in brezkorisnost svojih bedastih dejanj in da bodo odložili orožje. Muralna in gmotna škoda, ki jo je sleherni njihov zločinski dejanje povzročilo mestu in njegovim prebivalcem, je prizadelo na tisoče nedolžnih oseb, ki niso bile neudeležene pri samem dejanskem zločinu, temveč niso niti posredno ali neposredno sodelovale z zločinskimi elementi, ki so zagrešili novi umor.

Slovenci so mogli že ugotoviti, da se civilne in vojaške oblasti strogo upoštevajo vojne zakone, kadarkoli so zločini komunistov omdaževali mesto ali pokrajino. Čeprav so pri tem čutili vso težo teh neuklonljivih in pravičnih zakonov. Nekateri ukrepi, ki omčujejo strogost teh zakonov, ne smejo zbuditi utvar v šibkih možganih neodgovornih krogov. Za vsak zločin so plačali in bodo še plačali vsi, ki so negodno odgovorni ali so soglašali z zločinskimi in novimi idejami in so zato posredno odgovorni, teža tega zločina pa bo usodno zadevala mesto in vse njegove prebivalce, ki se bodo morali zopet spoprijeti z novimi omejitvami.

Z uporabo zakona je bil zločin, izvršen nad Antonom Martinjakom, maščevan z ustrelitvijo šestih komunistov in je bila ta kazen izvršena davi na samem kraju zločina. Ako so komunisti, ki jim je dokazano in so tudi sami priznali pripadnost k zločinskim oddelkom, ki hočejo porušiti mirnost Slovencev, plačati s svojim življenjem podlost nekega svojega tovariša, je krivda na tem tovarišu samem, ki je dovolil ustrelitev, samo da je rešil svojo kožo.

Ne opozarjamo prvič na to podlost morilec, ki se prav nič ne pomišlja, ko gre za to, da vzanjejo življenje nedolžnih žrtvam, ki pa se po izvršenem zločinu skrijejo in brezsrčno gledajo na ustrelitev tistih, ki jih imenujejo svoje »brate«. To ustrelitev bi lahko preprečili samo, če bi po zločinu imeli pogum javiti se oblastem in priznati svoj zločin.

Naj si Slovenci in še prav posebej prebivalci Ljubljane prav nič ne utvarjajo in naj ne ostajajo še vedno v zmoti, da ne razumejo pravega pomena odločive oblasti, ko so dobrohotne in njim naklonjene. Kakor smo že tolikokrat poudarili, bosta mirnost in delavnost prebivalstva s strani oblasti vedno priznana, toda sleherni zločin bo trdo poplačan in bo obremenil to skupnost, tisto skupnost, ki hoče ali nehoče greje na svojih prsih gada in mu pripravlja strup.

Naj torej vsi d. bri preženejo to kaznilega, ako jim je do vedrine, ki jim jo tudi areti vojnega vrtinca zagotavlja Italija. Naj se ti ljudje izognejo slehernemu stiku in čeherni povezanosti z morilci slovenskega naroda, z morilci Martinjaka in vseh, ki so prav tak: nedolžni ali v grob pred njim. Samo tako bodo prispevali k procvitu svoje zemlje in pripravljali bodočnost svojim sinovom. Komunisti si ne smejo delati utvar glede uslo glavni voditelj, ki so v zaporih ali kakor koli znani oblastem; oni ne bodo ušli svoji usodi, č'm bi se podobni zločini ponovili.

Otvoritev japonskega parlamenta

Tokio, 27. jan. s. Doznava se, da bo ministrski predsednik general Tojo ob zopetnji otvoritvi parlamenta ki bo jutri podal izjave, s katerimi bo objasniti temeljna načela vlade glede raznih notranje-političnih in mednarodnih vprašanj. Jutri bosta govorila tudi zunanji in finančni minister.

Gospodarstvo

Mednarodni poljedelski institut v Rimu

Navzlic oviram, ki jih povzroča vojna, deluje v Rimu uspešno Mednarodni poljedelski institut, ki redno izdaja svoje znane publikacije. Kot stalna mednarodna ustanova je bil institut ustanovljen pred skoro 50. leti. Delovanje instituta, čigar izsledki in ugotovitve se redno objavljajo, je priznano v vsem svetu. O postanku instituta poroča rimski dopisnik budimpeštanskega lista »Pester Lloyd« naslednje zanimive podrobnosti:

Iniciativo za ustanovitev instituta je dal Američan David Lubin. Čigar dopisni kip zavzema še danes častno mesto v villi Umberto, kjer je sedež instituta. David Lubin je bil prvotno lastnik neke veleblagovnice, ki pa jo je prodal, nakar je kupil veliko posestvo. Posvetil se je kmalu misli o mednarodnem sodelovanju kmetov, ki naj bi ustanovili mednarodno organizacijo z namenom, da se čim bolj izločijo krize v kmetijski proizvodnji in nerednosti na mednarodnih trgih kmetijskih proizvodov. Zanimivo je, da je svojo idejo najprej sprožil leta 1896 na mednarodnem kongresu kmetijskih organizacij v Budimpešti. Ker mu ni uspelo pridobiti za misel kmetijske organizacije v posameznih državah, je stremel za tem, da bi se doseglo sodelovanje držav samih. Več let je v raznih državah propagiral svoj načrt, toda šele velika agrarna kriza, ki je nastopila ob koncu prejšnjega stoletja je omogočila postopno dozorevanje načrta. Lubinu je uspelo pridobiti za svojo misel kralja Viktorja Emanuela III., ki je osvojil načrt in prevzel protektorat nad institutom. Tako je leta 1905 prišlo do ustanovitve s sklenitvijo mednarodnega dogovora, ki ga je 7. junija 1905 podpisalo 40 držav. Mednarodni poljedelski institut v Rimu je prva javnopravna mednarodna organizacija, ki je bila ustanovljena za pospeševanje skupnih gospodarskih namenov in ki je imela obenem avtonomno pravico, stavljači iniciativne predloge. Po omenjenem mednarodnem dogovoru lahko vodstvo instituta po lastni iniciativi skliče diplomatske konference za izdelavo predlogov mednarodnih dogovorov.

Prvotni namen institucije je bil predvsem ta, da se uvede v kmetijsko proizvodnjo načrtnost. Ta namen pa se ni dal v večje obsegu uresničiti. Razširjenje carinske zaštite v posameznih državah je povzročilo v pogledu kmetijske proizvodnje še večjo ločitve med posameznimi državami, tako ni bilo mogoče misliti na mednarodno načrtno gospodarstvo. Navzlic temu se je Mednarodni poljedelski institut v Rimu kmalu uveljavil in je še danes postal nujno potrebna mednarodna ustanova. Število včlanjenih držav je pred sedanjostjo naraslo na 68.

Delovanje instituta gre v štirih smereh. Institut proučuje in predlaga vladam ukrepe za zaščito skupnih interesov kmetovalcev in za zboljšanje njihovih življenjskih pogojev. Institut zbira in objavlja podatke o stanju poljedelske proizvodnje na vsem svetu in o stanju živinoreje, o mednarodni trgovini s kmetijskimi proizvodi, o cenah ter o rastlinskih škodljivcih in boleznih ter opozarja na nevarnosti, ki pretilo s te strani kmetijstvu. Nadalje proučuje posebna vprašanja iz vseh panog kmetijstva. Končno zasleduje, tolači in objavlja svoje izsledke glede tehničnega in socialnega raz-

voja kmetijstva in glede zakonodaje, ki se nanaša na kmetijstvo v posameznih državah.

Institut je prebrodil vihar prve svetovne vojne. Takrat so delegati centralnih sil na nevtralnih tleh v Curihu ustanovili svoj urad, ki je preko kurirjev vzdrževal zvezo z rimsko centralo. Po prvi svetovni vojni je institut obnovil svoje delo v razširjenem obsegu. Kotljivo vprašanje razmerja do Društva narodov je bilo rešeno s priznanjem posebnega položaja rimskega instituta. V letih po prvi svetovni vojni se je institut zelo prizadeval doseči za posamezna vprašanja sklenitev mednarodnih sporazumov. Tako je bil leta 1920 na njegovo iniciativo sklenjen mednarodni sporazum za organizacijo borbe proti navalu kobilic. Pozneje je bilo sklenjenih še več sličnih mednarodnih sporazumov, tako sporazum za zaščito rastlin, sporazum o označevanju jaje, sporazum o prežkušnji sira, sporazum za poenotenje analiz vina v mednarodni trgovini in sporazum za poenotenje rodovinskih knjig za živino. Sklenjeno je bilo tudi več mednarodnih sporazumov o čisto tehničnih vprašanjih.

Glavni organ instituta je skupščina, ki se sestane vsako drugo leto. Na skupščini zastopajo posamezne včlanjene države posebni delegati. Stalni odbor, ki ga tvorijo stalni delegati posameznih držav, se sestane dvakrat na leto. Predsednik stalnega odbora je sedaj baron Acerbo, bivši italijanski kmetijski minister. Institut ima največje kmetijsko biblioteko na svetu, ki šteje 400.000 zvezkov. V normalnih časih je prejemal 3800 strokovnih listov.

Ko je izbruhnila sedanja vojna, je bilo v institutu včlanjenih 68 držav, to je več, kakor je znašalo število držav, ki so kdaj koli pripadale Društvu narodov. Tudi drugače je rimski institut pokazal mnogo več življenjske sile kakor sistem »mednarodnega sodelovanja«, ki je bil ustvarjen po prvi svetovni vojni v okviru Društva narodov. Delo 150 uradnikov instituta se v sedanjosti nadaljuje. Seveda je zbiranje statističnih podatkov iz vsega sveta postalo zaradi vojne mnogo težavnejše, ne glede na to, da spada v sedanjost vojni tudi gospodarska statistika več ali manj v področje vojaških tajnosti. Navzlic temu j edoslej še vedno uspelo institutu zbrati potrebne podatke iz vsega sveta. Publikacije instituta so tudi v vojni zelo zanimive, institut sam pa dobiva še vedno publikacije in knjige iz vseh delov sveta. Delegati velikih vojujočih se držav, ki so danes z Italijo v vojni, so seveda zapustili Rim. Ostali pa so še nekateri uradniki iz zasedenih in celo formalno sovražnih držav, ki uživajo priročno velikodušnost italijanske vlade enake diplomatske pravice kakor ostali delegati in uradniki instituta.

Mednarodni kmetijski institut smatra sedaj za svojo prvo dolžnost, proučevati možnosti obnove kmetijstva po končani vojni. V tej zvezi je madžarski vladni delegat na zadnjem zasedanju stalnega odbora stavil predlog, da se priredi anketa, ki naj ugotovi možnosti načrtnega kmetijskega gospodarstva po sedanjosti vojni. Morda bo po končani vojni vendar uspelo uvesti več načrtnosti v kmetijski proizvodnjo na svetu. Vsekakor bo imel institut v povojnem mednarodnem sodelovanju še pomembno vlogo.

Gospodarske vesti

— Uvedba občinskih agronomov v Italiji. Na zadnji seji ministrskega odbora za oskrbo in prehrano je bilo sklenjeno, da bo morala imeti v bodoče vsaka občina v Italiji svojega kmetijskega strokovnjaka, tako zvanega občinskega agronoma, ki kot zaupnik države ne bo samo skrbel za izvajanje predpisov o obdelovanju zemlje in o oddaji pridelka, temveč bo tudi njegova dolžnost odvzeti kmetu pretežni del birokratskega dela. S tem bodo kmetu prihranjena številna pota v mesto, tako da se bo kmet lahko bolj posvetil obdelovanju zemlje. Občinski agronomi bodo tudi imeli nalogo dajati kmetom nasvete in navodila ter jim tolažiti zakonske predpise. Ta ukrep je v zvezi z novo organizacijo kmetijske proizvodnje v Italiji na podlagi splošnega obdelovanja načrta, ki predvideva za vsako pokrajino določeno obdelovalno kvoto, ki se potem razdeli na posamezne občine. Nov obdelovalni načrt bo prinesel kakor smo že nedavno poročali, sam po sebi bistveno olajšavo kmetom, ker bodo odpadle vse dosedanje priljave in bo tudi pridelek uradno ugotovljen. Doslej so morali kmetje vsako leto izpolniti veliko število raznih prijav in dajati najrazličnejše statistične podatke. Pogosto se je dogajalo, da so razni uradni organi zaporedoma zahtevali iste podatke. Letos bo obenem izvršena inventura vseh kmetijskih obratov. S tem bo dana možnost, da se uradna ugotovitev posejane površine in pridelka bistveno poenostavi, ker bodo izločeni iz kontrole majhni kmetijski obrati, ki nimajo presežka za trg. Ugotovitev kulturnih površin in posevka se bo nanašala le na dve tretjini obratov, ki predstavljajo srednje in večje kmetije.

— Enotni namizni pribor v Nemčiji. V okviru ukrepov za tipiziranje industrijskih izdelkov z namenom, da se v vojnem času

izdelujejo le najpotrebnejše oblike raznih predmetov, so bili sedaj izdani predpisi glede izdelovanja namiznega pribora. Doslej je v Nemčiji izdelovalo namizni pribor okrog 40 tvornic, od katerih je vsaka izdelovala vrsto različnih vzorcev. Odslej bo namizni pribor izdelovalo le 14 tvornic, vs tvornica pa bodo smele izdelovati le ene vrste namiznega pribora (vilice, nožev in žlice), in to iz aluminija v enotni določeni obliki in teži.

— Tudi v Združenih državah morajo štediti s papirjem. V Chicagu sta znani dve veliki trdki, ki se bavita izključno s prodajo blaga na podlagi naročil, osepelih po pošti. To sta tvriki: Sears & Roebuck in Montgomery Ward. Vsaka od teh tvrdki je pred vojno izdala vsako leto obsežen katalog, ki so ga pošiljali zainteresentom zlasti na deželo. V mestih te tvrdke zaradi številnih specialnih trgovin niso imele več odjemalcev. Sedanje vojne razmere pa so tudi na tem področju povzročile znatne izpremembe. Zaradi štednje s papirjem morata obe tvrdki znatno reducirati obseg in nakladi svojih katalogov. Wardov katalog je pred vojno izhajal na 1200 straneh in je tehtal 6 in pol funta. Searsov katalog pa je tehtal točno 4 funte, tako da je tvrdka lahko izkoristila nižjo pošto tarifo za pošiljanje kataloga. Pred vojno sta oba kataloga izšla vsako leto v 6 milijonov izvodih. Za zimske kataloge tvrdke Ward je prej skozi 8 tednov delalo 6 največjih tiskarn v Ameriki. Ker pa se je prav sedaj v mestih povečalo zanimanje za nakup pri teh tvrdkah, ker se interesi ne morejo več voziti z avtomobili in se nečejo nastavljači v trgovinah. Zato sta obe tvrdki v velikih mestih uredili majhne pisarne, kjer so na razpolago katalogi in kjer lahko interesi naročajo potrebno blago. Toda tudi pri teh tvrdkah je izbira vedno bolj pičila.

IVANO AVANZO

Blagopokojna leži na svojem domu, Vodmatska cesta 27, do 11. ure dneva pogreba.

Pogreb nepozabne pokojnice bo v petek, dne 29. t. m. ob 1/2 3. uri popoldne z žal — kapele sv. Andreja — k Sv. Križu.

Maša zadušnica se bo darovala v farni cerkvi sv. Družine v Mostah v sredo, dne 3. februarja 1943 ob 7. uri zjutraj.

Blagopokojno priporočamo v molitev in blag spomin.

Ljubljana, dne 28. januarja 1943.

Zaljubljeni: ALOJZIJ, soprog; LOJZE in ing. STANE, sinova; SONJA, sinova; BERNARDKA, vnukinja in ostalo sorodstvo

